บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสงขลา 2) ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสงขลา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสงขลา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสงขลา และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ประชาชนทั้งชายและหญิงของจังหวัดสงขลาตามทะเบียนราษฎร ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 1,060,787 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดสงขลา ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณตามสูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 95% และมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ $\pm$ 5% (ชาญชัย เรืองขจร, 2550) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

แทนค่าในสูตร $n = \frac{1,060,787}{1+1,060,787(0.050)^2}$

$= 399.85$

3. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Staged Random Sampling) จากประชากรทั้งชายและหญิงในจังหวัดสงขลา ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อำเภอในจังหวัดสงขลาร้อยละ 50 ของอำเภอทั้งหมดในจังหวัดสงขลา จาก 16 อำเภอ ได้จำนวน 8 อำเภอ

3.2 สุ่มอย่างง่ายตำบลในแต่ละอำเภออำเภอละ 2 ตำบลได้จำนวน 16 ตำบล

3.3 สุ่มอย่างง่ายหมู่บ้านจาก 16 ตำบล ตำบลละ 1 หมู่บ้าน ได้จำนวน 16 หมู่บ้าน

3.4 สุ่มอย่างง่ายบ้านเลขที่ในแต่ละหมู่บ้าน โดยวิธีการจับฉลากบ้านเลขที่แบบไม่คืนที่และใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในบ้านเลขที่นั้น ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป หลังคาเรือนละ 1 คน เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถาม จนครบกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

3.5 หากบ้านเลขที่ที่จับฉลากได้ไม่มีคนอยู่อาศัย จะใช้กลุ่มตัวอย่างจากบ้านที่อยู่ถัดไป

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	เมืองสงขลา	เขารูปช้าง	4	25
		พะวง	2	25
2	หาดใหญ่	คอหงส์	3	25
		ทุ่งตำเสา	2	25
3	สทิงพระ	บ่อแดง	2	25
		ชุมพล	7	25
4	นาทวี	คลองทราย	7	25
		นาทวี	1	25

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
5	จะนะ	คู	3	25
		จะโหนง	8	25
6	สะเดา	พังลา	1	25
		ปาดังเบซาร์	9	25
7	นาหม่อม	พิจิตร	3	25
		นาหม่อม	2	25
8	คลองหอยโข่ง	คลองหลา	3	25
		คลองหอยโข่ง	3	25
		รวม		**400**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ ศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นทั้งแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบที่คำตอบ คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจ มีจำนวน 25 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 14 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 24 .ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ7, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 22 , 23, 25 กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน คือ

ข้อใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ข้อใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดหรือตอบไม่แน่ใจ ให้ 0 คะแนน

การแปลผล

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มคะแนนระดับความรู้ ออกเป็น 3 ระดับ โดยการใช้ระดับคะแนนแบบอิงเกณฑ์ คือ ระดับสูง ปานกลาง ต่ำ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553) ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80-100 หมายถึง มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในระดับสูง

คะแนนร้อยละ 60-79 หมายถึง มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในระดับปานกลาง

คะแนนร้อยละ 0-59 หมายถึง มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 4 ระดับ คือ เห็นด้วยมาก เห็นด้วย เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วย จำนวน 25 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงบวก (Positive Statements) จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ข้อคำถามเชิงลบ (Negative

Statements) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ7, 8, 9, 10, 17, 24, 25 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553) ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน	4 คะแนน

การแปลผล

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มคะแนนระดับทัศนคติ ออกเป็น 4 ระดับ โดยการกำหนดอันตรภาคชั้น คือ นำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุดแล้วหารด้วยจำนวนชั้นที่ต้องการ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) ได้ช่วงคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

คะแนนเฉลี่ย	3.25-4.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติในระดับที่ถูกต้องมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.24	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติในระดับที่ถูกต้องปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.75-2.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติในระดับที่ถูกต้องน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-.74	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติในระดับที่ถูกต้องน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ของประชาชนในจังหวัดสงขลา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 25 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7, 8, 9, 11, 16, 19, 25 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553) ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
ปฏิบัติเป็นประจำ	4 คะแนน	1 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3 คะแนน	2 คะแนน
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	1 คะแนน	4 คะแนน

การแปลผล

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มคะแนนระดับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ออกเป็น 3 ระดับ โดยการกำหนดอันตรภาคชั้น คือ นำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุดแล้วหารด้วยจำนวนชั้นที่ต้องการ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) ได้ช่วงคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1.00$$

คะแนนเฉลี่ย	3.00–4.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.00–2.99	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00–1.99	หมายถึง	มีพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคในระดับควรปรับปรุง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือที่ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาแล้วทำกรอบเนื้อหาที่ต้องวัดครอบคลุมความรู้ และด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ

1.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามผลการวิเคราะห์เนื้อหา

2. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำตารางวิเคราะห์เนื้อหาและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเนื้อหาในแบบสอบถามในประเด็นต่าง ๆ เช่น การปรับภาษาที่ใช้ และปรับข้อคำถามให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิง

เนื้อหา (Index of Congruence-IOC) ของเครื่องมือวัด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตรวจสอบและให้คะแนนรายข้อตามดุลยพินิจ คือ

ค่า +1 คือ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

ค่า 0 คือ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้หรือไม่

ค่า -1 คือ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

หลังจากนั้นนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณตามสูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง ค่าคะแนนรายข้อตามดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้คือ 0.50 เป็นต้นไป จึงจะถือว่าเป็นข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้งานได้ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2547) โดยผลที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามพบว่าคำถามทุกข้อมีความตรงตามเนื้อหามากกว่า 0.50 จึงสามารถนำไปใช้ได้

2.2 การหาความยากง่ายและอำนาจจำแนก

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน อายุ 15 ปีขึ้นไป ในตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 50% (ล้วน สายยศ, 2543) เพื่อคัดข้อคำถามที่เหมาะสมมาใช้ในการวิจัย โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549) โดยมีสูตรการหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก ดังนี้

$$p = \frac{p_H + p_L}{2n}$$

$$r = \frac{p_H - p_L}{n}$$

P = ดัชนีความยากง่าย

r = อำนาจจำแนก

P_H = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

P_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N = จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

แบบวัดความรู้ทั้งหมด 25 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23-0.77 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.47 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน อายุ 15 ปีขึ้นไป ในตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ (ชาญชัย เรืองขจร, 2550) ซึ่งผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังนี้

2.3.1 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ใช้สูตร KR_{20} (Kuder-Richardon $Formula_{20}$) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.759

2.3.2 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.787

2.3.3 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมสุขภาพการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.870

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประสานงานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในพื้นที่ที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นผู้ช่วยวิจัย โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามอย่างละเอียดจนเข้าใจตรงกัน

2. ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จนครบตามจำนวนของแต่ละพื้นที่ และให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลก่อนรวบรวมส่งคืนกลับมายังผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งพบว่าได้แบบสอบถามกลับมาจำนวน 400 ชุด และมีความสมบูรณ์ครบถ้วนร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยใช้สถิติ Chi-square กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหาระดับความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ Crammer's v ซึ่งแปลผล ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549)

ค่า v = 0	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ค่า v = 0.01 - 0.25	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่า v = 0.26 - 0.55	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่า v = 0.56 - 0.75	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
ค่า v = 1	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

6. การหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับระดับพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยใช้สถิติ Chi-square กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหาระดับความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ Crammer's v ซึ่งมีการแปลผล (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) ดังนี้

ค่า v = 0	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ค่า v = 0.01 - 0.25	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่า v = 0.26 - 0.55	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่า v = 0.56 - 0.75	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
ค่า v = 1	หมายถึง	ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

7. การหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ กับระดับพฤติกรรมสุขภาพด้านการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแปลผล ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549)

ค่า r = .01 - .20	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
ค่า r = .21 - .40	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่า r = .41 - .60	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่า r = .61 - .75	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่า r = .76 - .90	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่า r = .91 - 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก